

M I

*Mi smo novi ljudi!
Mi bi htjeli mlade
I sunčane dane,
Gdje se život budi.
O, u nas su nade
Svježe, nekaljane,
I u nas imade
Jošte ideala!
Al' ih gaze, gaze
Svi oni što gmižu,
Šuljaju se, plaze
Ulicama gradskim.*

*Mi smo mladi, mlad!
A ipak nas more
Starački i lažni
Bolešljivi jadi.
Al' mi nismo slabi!
U daljini negdje
Svijetlo nam se bijeli,
Dajte nam do njega,
Mi bi sunca htjeli!*

*Jao! mi smo tako,
Jošte tako mladi!*

1930

GRADANSKA DJECA

*S nama je tako:
mi smo građanska djeca
i — zaista — mi smo siti.
Ali mi ne bi htjeli
od samih sebe kriti
da nas — koji smo mladi
ponekad savjest grize.
Ali što da se radi?
Pa — neki od nas prođu
razne duševne krize,
a usprkos toga ih čeka
za ručak tečno jelo,
a za noć postelja meka.*

*I mnogi od nas traži
od nekud izlaza, puta.
I neće građanskih laži
i neće da poput truta
živi na račun ostalih.
I mnogi danas već znade
što je to višak vrijednosti.
I zna da mu otac krade
postotke svake nadnice,
a zna i to da radnice
imaju kržljivu djecu.*

*I onda neko još više
športa i kina traži
a neko grozničavo piše
i veruje književnoj laži.
Neko ispriku nađe
da sve to smisla nema,*

pa se zavuču u sebe
i kroz život drema.
A neko se svemu ruga
i sam se u smijehu davi
a neko — da, neko se stavi
u službu proletarijata.

Ali svi mi ipak idemo
u povorci — po strani.
Pa jasno, našoj su klasi
odmjereni dani
i danas je red na masi,
a mi posve dobro znamo
da smo, napokon, samo
građanska djeca.

1932